

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
UNIVERSITETI I TIRANËS
FAKULTETI I GJUHËVE TË HUAJA
DEPARTAMENTI I GJUHËS ITALIANE

PROGRAMI MËSIMOR I LËNDËS
FONETIKË DHE FONOLOGJI E GJUHËS ITALIANE

Ngarkesa: 6 kredite; 40 orë mësimore; 15 leksione / 25 seminare

Tipologjia e lëndës: B

Viti akademik / semestri kur zhvillohet: Viti I / Semestri II

Lloji i lëndës: Lëndë e detyrueshme

Programi i studimit: Bachelor – *Gjuha dhe kultura italiane në botën digjitale*

Kodi i etikës: Kodi i etikës i Ut-së (nenet 4,6,7,9)

PËRMBLEDHJET DHE REZULTATET E TË NXËNIT:

Fonetikë dhe Fonologji italiane është lëndë e detyrueshme dhe lëndë e formimit gjuhësor. Ajo e formon studentin me nocionet mbi Fonetikën dhe Fonologjinë, si edhe e aftëson në të folurin korrekt të gjuhës.

Objektivat e përgjithshme lëndore Studenti duhet të jetë i aftë të: njohë konceptet që lidhen me Fonetikën dhe Fonologjinë italiane, në përjasje edhe me gjuhën shqipe; kryejë në klasë dhe jashtë saj ushtrime të ndryshme në mënyrë individuale apo në grup; ndërveprojë në mënyrë të pavarur

Objektivat specifike lëndore

Studenti duhet të jetë i aftë të:

- asimilojë konceptet kryesore që lidhen me Fonetikën dhe Fonologjinë italiane.
- transkriptoje zanore, bashkëtingëllore, fjalë të plota apo edhe fjali, duke respektuar rregullat ndërkombëtare të transkriptimit.
- dallojë tiparet e përbashkëta dhe dallimet midis dy sistemeve gjuhëre, italiane dhe shqipe, në rrafshin e dukurive fonetike dhe fonologjike.
- të përftojë njohuri mbi theksin, ritmin, intonacionin, dinamizmin ligjërimit, strukturimin e ligjërimit gojor.

Rezultatet e pritshme të të nxënit: Në përfundim të lëndës, studenti:

Shpjegon dhe përdor konceptet themelore të fonetikës dhe fonologjisë italiane, duke dalluar njësitë dhe dukuritë kryesore fonetike e fonologjike të gjuhës.

Transkripton saktë tinguj, fjalë dhe fjali në gjuhën italiane, duke zbatuar rregullat dhe simbolet e Alfabetit Fonetik Ndërkombëtar (IPA).

Dallon dhe analizon ngjashmëritë dhe ndryshimet midis sistemeve fonetike dhe fonologjike të gjuhës italiane dhe shqipe, duke identifikuar veçoritë karakteristike të secilës gjuhë.

Përdor në mënyrë korrekte theksin, ritmin, intonacionin dhe strukturimin e ligjërimit gojor, duke demonstruar shqiptim dhe të folur më të qartë e më të natyrshëm në gjuhën italiane.